

I já byl dítě

Václav Neckář

I já byl dítě,
což překvapí tě
a tehdy v plínkách mi bylo hej.
Rost s jem jak z mlíka
i bez dudlíka
a broukal: vú, vaka-dú, vaka-dej.

Měl jsem dvě půlky
a v nich dva důlky
a podle mámy všechna nej.
Rty marmeládě,
no prostě mládě,
co brouká: vú, vaka-dú, vaka-dej.

I ty jsi pískle byl
a dětsky blábolil
a táta málem pýchou puk,
co na tom příteli,
že už jsme dospělí,
vždy mužem říkat: no, jsi fajn kluk.

Všichni zkrátka
jsme batolátka,
jen léty stárnem a tak se směj.
A s dětmi cítě
buď taky dítě
a broukej: vú, vaka-dú,
vaka-dej, hej, ej, ej.

Léta jdou jak víš z čítanek,
kantor dřív byl žák
a támhle-tam, ten zlostný pán
byl vlastně kdysi špunt a svišť
a tak ho ber, tak,
(du-by-duby-duby-duby...)

I ty jsi pískle byl...

My všichni zkrátka
jsme batolátka,
jen léty stárnem
a tak se směj.

A s dětmi cítě
buď taky dítě
a broukej: vú, vaka-dú, vaka-dú, vaka-dú,
vaka-dú, vaka-dú, vaka-dej.